

UZASADNIENIE

wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny z dnia 28.09.2023 r. sygn. akt II W 170/23

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 grudnia 2022 roku o godzinie 17.20 w miejscowości Ś. na drodze wojewódzkiej nr (...) kierując pojazdem marki F. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość na tym odcinku drogi o 54 km/h, jadąc z prędkością 104 km/h, w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h. Obwiniony został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Wydziału Ruchu Drogowego KPP L. S. K. i J. W.. Pomiaru prędkości dokonał S. K. przy użyciu laserowego miernika prędkości (...) 20-20 100RL. Laserowy miernik prędkości w dniu zdarzenia posiadał aktualne świadectwo legalizacji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

- częściowych wyjaśnień obwinionego S. N. (k. 12-13, 28-30)
- zeznań świadków S. K. (k.16-17, 44), J. W. (k.44)
- kopii świadectwa legalizacji k 5
- notatki urzędowej k.1-2,
- informacji z KPP L. o popełnionych wykroczeniach (k 7-8)
- K. (k. 40)

Obwiniony S. N. ma 22 lata jest kawalerem, prowadzi własną działalność gospodarczą i z tego tytułu osiąga dochód w kwocie 5000 złotych miesięcznie, jest właścicielem 2 kamienic i mieszkania, nie był karany, nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo.

S. N. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 92a§2 k.w.

Obwiniony S. N. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. W złożonym sprzeciwie wyjaśnił, że chciałby dobrowolnie poddać się karze 3 miesięcy prac społecznych w wymiarze 20 godzin miesięcznie (k.28) oraz otrzymać zwrot zatrzymanego prawa jazdy. Podał, że jest chory, gdyż cierpi na otyłość olbrzymią. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego w zakresie w jakim nie przyznał się do zarzucanego mu wykroczenia, albowiem w tym zakresie jego wyjaśniania są sprzeczne z zeznaniami świadków S. K. (k.16-17, 44), J. W. (k.44), którym Sąd dał wiarę. Świadkowie S. K. i J. W. zgodnie wskazali, że obwiniony został zatrzymany do kontroli w związku z przekroczeniem dozwolonej prędkości o 54 km/h albowiem w miejscu, gdzie obowiązuje ograniczenie do 50 km/h jechał z prędkością 104 km/h.

Świadek S. K. zeznał, że w czasie pełnienia służby patrolowej w miejscowości Ś. na drodze wojewódzkiej nr (...) kierując pojazdem marki F. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość na tym odcinku drogi o 54 km/h, jadąc z prędkością 104 km/h w miejscu gdzie ,obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h. Świadek podał, że pojazd zauważył w odległości około 186,4 metrów i laserowym miernikiem prędkości U. 20-20 zmierzył, że porusza się on z prędkością 104 km/h. Wskazał, że pomiar okazywał zarówno prędkość jak i czas pomiaru obwinionemu. Wskazał, że w momencie zatrzymania obwinionego było niewielkie natężenie ruchu, miernik prędkości był tego dnia kalibrowany . Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem są one logiczne, wzajemnie się uzupełniają z innymi dowodami zebranymi w sprawie tj. zeznaniami świadka J. W., świadectwem legalizacji oraz nie zawierają one istotnych sprzeczności, by były w stanie podważyć zaufanie Sądu, co do szczerości tych zeznań. Świadek w sposób spójny i konsekwentny zrelacjonował przebieg i okoliczności związane ze zderzeniem.

Świadek J. W. zeznał, że w dniu zdarzenia podczas pełnienia służby patrolowej S. K. zatrzymał do kontroli obwinionego S. N.. Podał, że S. K. laserowym miernikiem prędkości namierzył samochód obwinionego. Obwiniony jechał z prędkością 104 km/h, w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h. W momencie zdarzenia natężenie ruchu było małe, laserowy miernik prędkości był kalibrowany, a pomiar wykonano z odległości około 186 metrów. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka albowiem są one spójne, precyzyjne i logiczne oraz skorelowane z innymi dowodami zebranymi w sprawie tj. zeznaniami świadka S. K. oraz z treścią notatki służbowej k.1.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów, gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

S. został obwiniony o popełnienie wykroczenia z art. 92 a§2 k.w.

Obwiniony dopuścił się przypisanego mu wykroczenia z art. 92 a§2 k.w. Dyspozycja powołanego przepisu stanowi, że popełnia wykroczenie kto prowadząc pojazd, nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym i przekracza ją o ponad 30 km/h podlega karze grzywny nie niższej niż 800 złotych. Obwiniony w dniu 22 grudnia 2022 roku o godzinie 17.20 w miejscowości Ś. na drodze wojewódzkiej nr (...) kierując pojazdem marki F. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość na tym odcinku drogi o 54 km/h, jadąc z prędkością 104 km/h w miejscu gdzie obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h. Z pełną dezaprobatą należy potraktować zachowanie obwinionego, który jest kierowcą jak wynika z informacji nadesłanych przez KPP L. wielokrotnie karanym mandatowo za wykroczenia (k.7-8) w tym z art. 92a k.w. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że wina obwinionego S. N., który dopuścił się przypisanego mu wykroczenia jest niekwestionowana. Sąd wymierzając obwinionemu karę grzywny w kwocie 1200 zł uwzględnił rodzaj i rozmiar szkody wyrządzonej jego wykroczeniami, stopień winy, pobudki, sposób działania, a także cele kary w zakresie jej społecznego oddziaływania oraz cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie kara ma osiągnąć w stosunku do obwinionego uwzględniając jego sytuację majątkową i osobistą. Sąd przy wymiarze kary miał na uwadze fakt popełnienia wykroczenia i jego niepoprawność, co uznał za okoliczność obciążającą. Mając na uwadze jego sytuację majątkową Sąd na podstawie art. 119§1 k.p.s.w. w zw. z art. 626§1k.p.k. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 200 złotych.